

Fon Karajan sa Kolubare

Izuzetan uspeh Jovana Živkovića, mladog dirigenta koji preko okeana još uči i stiče svetsku slavu. U Americi se privilegije i šanse ne nasleđuju, već zaslužuju isključivo radom i kvalitetom

VALJEVO - **Među osam najboljih mladih dirigenata Sjedinjenih Američkih Država je i Jovan Živković (34), umetnik iz grada na Kolubari.** U društvo najboljih, ovog doktoranda klasične muzike na Državnom univerzitetu u Luizijani uvrstilo je Američko udruženje dirigenata, vrednujući njegove uspehe po završetku Muzičke akademije u Beogradu. A, pre nego što je 2006. otišao u Ameriku, bio je šef-dirigent Filharmonije mladih „Borislav Pašćan“, asistent-dirigent Beogradske filharmonije...

Već od jeseni, po svoj prilici, i mene čeka poslovni angažman jer **u Americi, kad neko dobro radi svoj posao, dobija sve više prilika za napredovanje** - objašnjava Jovan Živković, ističući kako je dobio poziv da diriguje dobrim orkestrom.

Jovan Živković

Inače, mladi dirigent već je upoznao starije, slavne kolege: Zubina Mehtu, Džoana Paleta, Gustava Majera...

U Beogradu nikad nisam mogao da dobijem mesto koje mi pripada, jer su sva rezervisana za decu profesora koji su, takođe, potomci profesora i tako u nedogled. Jednostavno, u Srbiji se šanse i privilegije daju, a u Americi zaslužuju radom i kvalitetom. Ipak, voleo bih

da jednom dirigujem pred beogradskom publikom, ali to ne zavisi od mene - objašnjava Živković i kaže da u SAD nikada nije imao problema zbog toga što je Srbin.

Amerikanci, veli, i ne znaju mnogo gde je naša zemlja, pa ga ne cene po Srbiji, već Srbiju po njemu!

KARIJERA

NA Državnom univerzitetu u Baton Ružu, uz pripremu doktorata, Jovan predaje studentima i diriguje velikim simfonijskim orkestrima u Bafalu, Ričmondu, San Francisku, Sinsinatiju... Dirigovao je i Danskim radio-orkestrom iz Kopenhaga, a istovremeno je i asistent dirigenta u operi i orkestru Univerziteta.

Lično Zapažanje:

“U Beogradu nikad nisam mogao da dobijem mesto koje mi pripada, jer su sva rezervisana za decu profesora koji su, takođe, potomci profesora i tako u nedogled. Jednostavno, u Srbiji se šanse i privilegije daju, a u Americi zaslužuju radom i kvalitetom.”

Bilo je i ima puno ovakvih primera, a pre izvesnog vremena bila je, koliko se sećam, reportaža o jednom momku iz istočne Srbije, koji je doživeo veliku reputaciju u Japanu u oblasti umetnicke koreografije i baletske igre. Kaže da ga niko nije ne samo zvao nego nije ni obratio pažnju na njega, te je on zbog ignorantskih igara bio primoran da ode u svet, gde je na sreću sebi izgradio karijeru. Crna Srbijo, koliko si ti bogatstva izgubila i koliko i dalje gubis, hraneci one koji te tog bogatstva lišavaju.